

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

Došlo: 25 -07- 2018

Pořad. číslo: 4.

ROBERT PLAGA

ministr školství, mládeže a tělovýchovy

Praha, 25. července 2018
Č. j.: MSMT-228/2018-2

Vážený pane poslanče,

odpovídám na Vaši interpelaci ze dne 28. června 2018 ve věci "Jak MŠMT pracovalo 14 let na Národním vzdělávacím programu?".

Nejprve bych chtěl poznamenat, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) skutečně Vámi zmiňovaná ustanovení § 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“) nenaplnilo.

V této souvislosti uvádím, že důvodová zpráva ke sněmovnímu tisku, kterým se předkládala současný školský zákon, Národní program vzdělávání označovala za „základní kurikulární dokument, který bude po projednání s příslušnými sociálními partnery a kraji stanovovat ministerstvo a který bude rozpracovávat cíle vzdělávání“.

Potřeba vzniku Národního programu vzdělávání (dále jen „NPV“) v podobě, kterou předpokládá školský zákon, je však již v kontextu podoby řízení a struktury strategických dokumentů rezortu MŠMT neaktuální, a to především z důvodu více než desetileté samostatné existence klíčových kurikulárních dokumentů pro jednotlivé stupně vzdělávání – Rámcových vzdělávacích programů (dále jen „RVP“). K opuštění potřeby tvorby NPV v zákonem zamýšlené podobě došlo v podstatě již tvorbou Národního programu rozvoje vzdělávání v České republice (tzv. Bílé knihy) v roce 2004.

Jedním z hlavních cílů NPV mělo být určení směřování vzdělávacího systému a definování podoby vzdělávací politiky. Tento cíl je v současné době naplňován prostřednictvím Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2020, která byla v roce 2014 schválena vládou jakožto zastřešující strategický dokument pro oblast vzdělávání. Tvorba této strategie byla zahájena v roce 2012, přičemž přímo navazovala na předcházející, v té době již neaktuální, Bílou knihu z roku 2004. Další cíl, spočívající v definici standardů a obsahu vzdělávání převzala výše zmíněná soustava RVP, rovněž definovaných školským zákonem.

Na tomto místě bych chtěl zdůraznit skutečnost, že podoba RVP je výsledkem zevrubného schvalovacího procesu, kterého se účastní jak odborníci ze státní správy, či zástupci odborné veřejnosti, tak i zástupci dalších subjektů, jako například zástupci krajů, zaměstnavatelů, učitelů a další, jak je stanoveno v § 4, odst. 4 školského zákona a dále, že jejich tvorba by měla

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

Došlo: 25 -07- 2018

Pořad. číslo: 4.

ROBERT PLAGA

ministr školství, mládeže a tělovýchovy

Praha, 25. července 2018
Č. j.: MSMT-228/2018-2

Vážený pane poslanče,

odpovídám na Vaši interpelaci ze dne 28. června 2018 ve věci "Jak MŠMT pracovalo 14 let na Národním vzdělávacím programu?".

Nejprve bych chtěl poznamenat, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) skutečně Vámi zmiňovaná ustanovení § 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“) nenaplnilo.

V této souvislosti uvádím, že důvodová zpráva ke sněmovnímu tisku, kterým se předkládala současný školský zákon, Národní program vzdělávání označovala za „základní kurikulární dokument, který bude po projednání s příslušnými sociálními partnery a kraji stanovovat ministerstvo a který bude rozpracovávat cíle vzdělávání“.

Potřeba vzniku Národního programu vzdělávání (dále jen „NPV“) v podobě, kterou předpokládá školský zákon, je však již v kontextu podoby řízení a struktury strategických dokumentů rezortu MŠMT neaktuální, a to především z důvodu více než desetileté samostatné existence klíčových kurikulárních dokumentů pro jednotlivé stupně vzdělávání – Rámcových vzdělávacích programů (dále jen „RVP“). K opuštění potřeby tvorby NPV v zákonem zamýšlené podobě došlo v podstatě již tvorbou Národního programu rozvoje vzdělávání v České republice (tzv. Bílé knihy) v roce 2004.

Jedním z hlavních cílů NPV mělo být určení směřování vzdělávacího systému a definování podoby vzdělávací politiky. Tento cíl je v současné době naplňován prostřednictvím Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2020, která byla v roce 2014 schválena vládou jakožto zastřešující strategický dokument pro oblast vzdělávání. Tvorba této strategie byla zahájena v roce 2012, přičemž přímo navazovala na předcházející, v té době již neaktuální, Bílou knihu z roku 2004. Další cíl, spočívající v definici standardů a obsahu vzdělávání převzala výše zmíněná soustava RVP, rovněž definovaných školským zákonem.

Na tomto místě bych chtěl zdůraznit skutečnost, že podoba RVP je výsledkem zevrubného schvalovacího procesu, kterého se účastní jak odborníci ze státní správy, či zástupci odborné veřejnosti, tak i zástupci dalších subjektů, jako například zástupci krajů, zaměstnavatelů, učitelů a další, jak je stanoveno v § 4, odst. 4 školského zákona a dále, že jejich tvorba by měla

vycházet především z odborných stanovisek a poznatků dle § 4, odst. 2 školského zákona, a to předvídatelným a transparentním způsobem.

Případná realizace NPV by vedla k tvorbě velmi obecného dokumentu, který by pouze odrážel východiska RVP a priority Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2020, což se jeví jako neefektivní a nadbytečné. NPV by bylo rovněž velmi obtížné tvořit v době probíhající revize obsahu vzdělávání prostřednictvím procesu cyklické revize RVP, která má v současnosti již jasné cíle, harmonogram a mechanismy implementace.

Pokud jde o diskuzi týkající se problematiky vzdělávání obecně, konkrétně obsahu zmiňovaných RVP, jejich obsah se od jejich vzniku řídí mimo jiné dalšími strategickými a koncepčními dokumenty MŠMT schválenými vládou ČR, v první řadě již zmíněnou Strategií vzdělávací politiky ČR do roku 2020. Mezi další významné strategické dokumenty, které mají vliv na tvorbu RVP, a které byly přijaty po účinnosti školského zákona, patří Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky (zpracovaný na základě § 9 školského zákona) a Strategie digitálního vzdělávání do roku 2020.

Na závěr dodávám, že jsem připraven, a to i v součinnosti nejen se členy školských výborů obou komor Parlamentu, hledat řešení Vámi zmiňovaného nenaplnění povinnosti zpracovat Národní program vzdělávání. Vhodnou příležitostí k diskusi v této věci skýtá příprava zpracování strategického dokumentu navazujícího na Strategii vzdělávací politiky ČR do roku 2020.

S pozdravem

Vážený pan
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
poslanec
Poslanecká Sněmovna PČR
P r a h a